

[Knud Østergaard.]

overhåndtagende industriel udnyttelse af ralforekomsterne ved den jyske vestkyst?"

Dagbladet Jyllands-Posten har i adskillige artikler fremdraget eksempler på, at udnyttelse af rallejerne ved vestkysten efterhånden er ved at antage et sådant omfang, at der kan opstå en betydelig risiko for nedbrydning af kysten.

Da der synes at herske tvivl om, under hvilket ministerium spørgsmålet sorterer, tillader jeg mig at spørge den højtærede statsminister, om staten har midler til at hindre den konstaterede udvikling, og om regeringen i givet fald agter at foretage sig noget.

Ministeren for offentlige arbejder *Lindbergs* svar (13. august 1965):

I anledning af det ærede medlem hr. Knud Østergaards spørgsmål af 9. august 1965 til statsministeren om raludnyttelsen på den jyske vestkyst skal jeg, da administrationen af lov nr. 149 af 18. maj 1906 om kystfredning sorterer under ministeriet for offentlige arbejder, efter aftale med statsministeren oplyse følgende:

I henhold til gældende ret er enhver berettiget til fra forstranden at optage sten (herunder ral), ler og grus m. v., medmindre vedkommende kyststrækning er særligt fredet i henhold til kystfredningsloven.

Efter denne lovs § 1 kan det, hvor det til sikring af kysten findes nødvendigt, forbydes at borttage sten, ler, sand og grus fra forstranden i en sådan nærhed af kysten, at denne derved udsættes for beskadigelse.

Hvorvidt og i hvilket omfang et forbud kan anses for nødvendigt til sikring af kysten, afgøres ved kendelse af den i loven omtalte kystkommission under appel til en overlandvæsenskommission.

Kystkommissionen, der nedsættes af ministeren for offentlige arbejder, hver gang der bliver spørgsmål om at træffe foranstaltninger i henhold til kystfredningsloven, består af en af ministeren udnævnt formand og to af vedkommende amtsråd i eller uden for dets midte valgte medlemmer.

Når forbud anses for nødvendigt, omfatter det tillige de tilsvarende strækninger af den udyrkede og for græsvækst blottede strand-

bred, men kommissionen kan indstille til ministerens afgørelse, at der gøres undtagelser fra denne regel, og kommissionen kan selv tillade visse i loven nærmere præciserede undtagelser.

Kystfredningslovens bestemmelser kan alene anvendes på forstranden og strandbredden. Forstranden er den nærmest kysten liggende del af søterritoriet og begrænses ind mod land af den daglige højeste vandstandslinje. Strandbredden strækker sig fra daglig højeste vandstandslinje ind i landet. Dens grænse ind i landet beror på et skøn, og spørgsmålet om den indre grænse hører under domstolenes afgørelse, men kendetegnet er ifølge kystfredningsloven, at den er udyrket og blottet for græsvækst.

Hvad der ligger inden for strandbredden, er underkastet privat ejendomsret, og kystfredningslovens bestemmelser kan ikke anvendes på sådanne arealer.

I henhold til lovens § 7 står det ministeren frit til enhver tid at nedsætte en kystkommission til afgørelse af spørgsmål, der falder ind under kystfredningsloven, men det almindelige er, at begæring om nedsættelse af en kommission fremkommer fra lokal side.

Det må anses for ganske klart, at borttagelse af materialer fra en kyststrækning aldrig kan styrke kysten, men det er på den anden side ikke sikkert, at fjernelse af materialer altid vil svække kysten. Nogle kyststrækninger er under nedbrydning, andre under opbygning, og mange er i en vis ligevægtstilstand. For kyststrækninger af den første kategori vil det være rimeligt at forbyde borttagelse af materialer, medens det fra en kyst under opbygning i mange tilfælde vil være lige så rimeligt ikke at gribe ind. Fra kyster, der er i ligevægt, vil det i almindelighed betyde en svækkelse, hvis bortfjernelse af materialer finder sted i større omfang, og forholdene må bedømmes i hvert enkelt tilfælde.

Der findes for tiden i ministeriet og vandbygningsvæsenet alene et par sager, hvor der er rejst spørgsmål om yderligere fredning af vestkysten. Disse sager bliver behandlet konkret på almindelig måde, men da der udover disse sager ikke for ministeriet foreligger foruroligende oplysninger, herunder fra vandbygningsvæsenets distrikter ved vestkysten, om usædvanlig kystnedbrydning,